



FARSKÝ LIST

RÍMSKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI KOŠICE-PEREŠ

<https://farnostperes.sk>



ROČNÍK 11

ČÍSLO 4

29.1.2023

- **Sviatok – 2.2.**

Vo štvrtok, 2.2. je sviatok Obetovanie Pána, ľudovo nazývaný – Hromnice. Tento deň je spojený s Dňom zasväteného života. Rehoľníci a rehoľníčky si pripomínajú zasvätenie svojho života Bohu.



Nezabudnite si priniest sviece. Pri sv. omši bude ich požehnanie.

- **Mariánske večeradlo**

Pereš: 4.2. (sobota), 7:30

11.2. (sobota), 7:30

- **Pomazanie chorých**

V sobotu, 11.2.2023 je spomienka Preblahoslavenej Panny Márie Lurdskej a zároveň 31. svetový deň chorých.

V tento deň udelím pri sv. omšiach hromadne sviatosť pomazania chorých.

Toto pomazanie môže prijať každý, kto dovŕšil 65-ty rok života alebo sa nachádza v ťažkom zdravotnom stave.

Jednou z podmienok je, aby prijímateľ sviatosti bol v stave posväcujúcej milosti. Ak niekto chce prijať sviatosť pomazania chorých a je v stave ťažkého hriechu, má sa pred prijatím sv. pomazania vyspovedať!

- **Sviatosť zmierenia – sv. spoveď**

Chorých a starých (doma) - piatok, 3.2. dopoludnia, budete tel. kontaktovaní. Nemusíte dodržiavať eucharistický pôst! Môžete sa najesť, občerstviť sa - dať si kávu/čaj.

Pereš: 31.1. (utorok), 1.2. (streda),

3.2. (piatok) 17:15 – 18:00

Lorinčik: 2.2. (štvrtok) 16:45 – 18:00

Prípadne (v tieto dni) aj po sv. omši.

- **Príprava na sviatosť manželstva**

Prosím mladých, ktorí plánujú tento rok uzavrieť manželstvo v našej farnosti, aby kontaktovali farskú kanceláriu (telefonicky alebo e-mailom) do 15.2.2023.

- **Nedeľná škola – 1. sv. prijímanie**

Nedeľná škola náboženstva pre deti bude po sv. omši o 10:30.

Prosím, aby deti prišli už na nedeľnú sv. omšu o 10:30, ak sa nezúčastnia nedeľnej sv. omši v inej farnosti.

- **Finančná podpora**

SK95 0900 0000 0051 7045 9909 (Pereš)

SK59 0900 0000 0004 4226 8792 (Lorinčik)

Pán Boh zaplat' za vašu štedrosť.

- **Kontakt**

Rímskokatolícka farnosť

Najsvätejšej Trojice Košice – Pereš

Gelnická 55, 040 11 Košice – Pereš

Eugen Jurkovič – farár

0907 863 557, peres@abuke.sk

LITURGICKÝ PREHĽAD

30. január – 5. február 2023

30.1. Pondelok		Pereš		
		Lorinčík		
		kláštor	18:00 	
31.1. Utorok	Sv. Jána Bosca, kňaz	Pereš	18:00	ZBP Emil s rod. (Kočiš)
		Lorinčík		
		kláštor	6:30	
1.2. Streda		Pereš	18:00	ZBP Helena s rod.
		Lorinčík		
		kláštor	18:00 	
2.2. Štvrtok	Obetovanie Pána „Hromnice“	Pereš	18:00	ZBP Janka s rod. (Sabolová)
		Lorinčík	18:00	† Martin
		kláštor	6:30	
3.2. Piatok	Sv. Blažeja, biskup a mučeník	Pereš	18:00	† rod. Kardošová, Tokarčíková
		Lorinčík		
		kláštor	18:00 	
4.2. Sobota	„FATIMSKÁ“	Pereš	8:00	za ružencové bratstvo
		Lorinčík		
		kláštor	6:30 18:00	
5.2. Nedeľa	5. nedeľa v Cezročnom období	Pereš	7:30 10:30	za veriacich farnosti ZBP Dorota s rod. (Rácová)
		Lorinčík	9:00	ZBP Veronika
		kláštor	7:00 	

LORINČÍK:

Jozef Hovanec
Gabriela Hovancová

4.2.

Mária Bubánová

PEREŠ:

Lektori na nedeľu:

Karin Šlosárová
Vierka Šlosárová

Upratovanie:

Adriana Mitříková
Irena Filipová

LITURGICKÝ PREHĽAD

6. – 12. február 2023

6.2. Pondelok	Sv. Pavla Mikiho a spoločníkov, mučeníci	Pereš		
		Lorinčík		
		kláštor	18:00 	
7.2. Utorok		Pereš	18:00	ZBP Dorka
		Lorinčík		
		kláštor	6:30	
8.2. Streda		Pereš	18:00	ZBP Martin s rod. (Pajtáš)
		Lorinčík		
		kláštor	18:00 	
9.2. Štvrtok		Pereš		
		Lorinčík	18:00	† Beáta
		kláštor	6:30	
10.2. Piatok	Sv. Školastiky, panna	Pereš	18:00	† Peter, Peter
		Lorinčík		
		kláštor	18:00 	
11.2. Sobota	Preblahoslavenej Panny Márie Lurdskej 31. svetový deň chorých	Pereš	8:00	za chorých farnosti
		Lorinčík	10:00	ZBP chorí
		kláštor	6:30 18:00	
12.2. Nedeľa	6. nedeľa v Cezročnom období	Pereš	7:30 10:30	za veriacich farnosti ZBP rod. Kapuríková, Tokarčíková
		Lorinčík	9:00	ZBP Mária
		kláštor	7:00 	

LORINČÍK:

Gabriela Gedrová
Jaroslav Žigala

PEREŠ:

Janka Sabolová
Peter Zrotka

Lektori na nedeľu:

Upratovanie:

11.2.

Mária Bubánová

Terézia Stajková
Veronika Stajková

Posolstvo Svätého Otca Františka k 31. svetovému dňu chorých

11. február 2023

„Staraj sa oňho“

Súciť ako synodálna prax uzdravovania

Drahí bratia a sestry!

Choroba je súčasťou našej ľudskej skúsenosti. No táto skúsenosť sa môže stať „neľudskou“, ak sa prežíva v izolácii a opustenosti, ak nie je sprevádzaná starostlivosťou a súcitom. Ak kráčame spoločne, je normálne, že sa niekto cíti zle, že sa musí zastaviť pre únavu alebo nejakú nehodu na ceste. Práve v takýchto chvíľach vidíme, ako kráčame: či je to naozaj spoločné kráčanie, alebo či kráčame po tej istej ceste, ale každý na vlastnú päsť, starajúc sa o vlastné záujmy a ponechajúc ostatných, aby sa sami „zariadili“. Preto vás na tento 31. svetový deň chorých, uprostred synodálnej cesty, pozývam, aby sme sa zamysleli nad tým, že práve cez skúsenosť krehkosti a choroby sa môžeme naučiť spoločne kráčať podľa Božieho štýlu, ktorým je blízkosť, súciť a neha.

V Knihe proroka Ezechiela, v jeho veľkom proroctve, ktoré predstavuje jeden z vrcholov celého Zjavenia, Pán hovorí takto: „Sám budem pásť svoje ovce a sám ich dám do košiara, hovorí Pán, Boh. Stratené vyhládam, odohnané zavrátim, poranené obviažem, nemocné posilním [...] budem ich pásť svedomito“ (34, 15 – 16). Skúsenosti dezorientácie, choroby a slabosti sú prirodzenou súčasťou našej cesty: nevyučujú nás z Božieho ľudu, naopak, privádzajú nás do centra Pánovej pozornosti, lebo on je náš Otec a nechce na ceste stratiť ani jedno zo svojich detí. Ide teda o to, aby sme sa od neho učili ako byť skutočne spoločnosťou, ktoré kráča spoločne a ktoré je schopné odolať kultúre vyradovania.

Encyklika Fratelli tutti, ako viete, nám ponúka nové čítanie podobenstva o milosrdnom Samaritánovi. Vybral som ho, aby som ním ilustroval bod obratu, ktorý nám pomôže vyjsť z „tieňov uzavretého sveta“ a „predstavovať si a tvoriť otvorený svet“ (porov. 3. kap.). Existuje hlboká súvislosť medzi týmto Ježišovým podobenstvom a tým, ako sa dnes bratstvo mnohými spôsobmi popiera. Predovšetkým to, že zbitý a okradnutý človek je opustený na ceste, predstavuje situáciu, v ktorej sa nachádza príliš veľa našich bratov a sestier v momente, keď najviac potrebujú pomoc. Nie je jednoduché rozlíšiť, ktoré útoky na ľudský život a jeho dôstojnosť pochádzajú z prirodzených príčin a ktoré sú spôsobené nespravodlivosťou a násilím. Veľké nerovnosti a prevaha záujmov niekoľkých ľudí ovplyvňujú v súčasnosti každé ľudské prostredie do takej miery, že je ťažké považovať akúkoľvek skúsenosť za „prirodzenú“. Všetko utrpenie sa odohráva v istej „kultúre“ a uprostred jej protirečení.

Tu je dôležité uvedomiť si stav osamelosti a opustenosti. No tento druh krutosti sa dá prekonať ľahšie ako akákoľvek iná nespravodlivosť, pretože – ako nám hovorí podobenstvo – na jeho odstránenie stačí chvíľa pozornosti, vnútorné hnutie súcitu. Dvaja okoloidúci, považovaní za veriacich, vidia zraneného muža, ale nezastavia sa. Tretí, Samaritán, ktorý je terčom opovrhovania, je však pohnutý súcitom a postará sa o tohto cudzinca na ceste, zaobchádzajúc s ním ako s bratom. Takto bez toho, aby o tom premýšľal, mení veci a vytvára bratskejší svet.

Bratia a sestry, nikdy nie sme pripravení na chorobu. A často si nepripúšťame ani to, že nám pribúdajú roky. Bojíme sa zraniteľnosti a všadeprítomná trhová kultúra nás núti ju popierať. Pre krehkosť tu nie je miesto. A tak, keď nás postihne nešťastie a zaútočí zlo, sme šokovaní. Navyše nás možno druhí opustia, alebo sa nám zdá, že my ich musíme opustiť, aby sme sa pre nich nestali bremenom. Takto sa začína osamelosť a môže nás otráviť trpký pocit nespravodlivosti, pre ktorý sa nám zdá, že sa od nás odvrátilo aj nebo. V skutočnosti je pre nás ťažké mať dobrý vzťah s Bohom, keď je zničený náš vzťah s druhými a so sebou samým. Preto je aj v súvislosti s chorobou také dôležité, aby sa celá Cirkev porovnávala s evanjeliovým príkladom milosrdného Samaritána a stala sa skutočnou „poľnou nemocnicou“, lebo jej poslanie sa prejavuje – najmä v historických okolnostiach, ktorými prechádzame – práve v starostlivosti. Všetci sme krehkí a zraniteľní, všetci potrebujeme súcitnú pozornosť, ktorá sa vie pristaviť, priblížiť, uzdraviť a pozdvihnúť.

Údel chorých je preto výzvou, ktorá prelamuje ľahostajnosť a spomaľuje tempo tých, ktorí sa ponáhľajú vpred, akoby nemali sestry a bratov.

Svetový deň chorých nevyzýva len k modlitbe a blízkosti k trpiacim, ale jeho cieľom je aj zvýšiť povedomie Božieho ľudu, zdravotníckych inštitúcií a občianskej spoločnosti o novom spôsobe spoločného napredovania. Ezechielovo proroctvo citované na začiatku obsahuje veľmi tvrdý súd, pokiaľ ide o priority tých, ktorí vykonávajú hospodársku, kultúrnu a politickú moc nad druhými: „Mlieko ste pojedli, vlnou ste sa obliekli, vykŕmené ste pozabíjali, no ovce ste nepásli. Slabé ste neposilňovali, choré ste neliečili, ranené ste neobviazali, rozprchnuté ste nezavrátili ani stratené ste nehľadali, ale násilím a hrôzou ste panovali nad nimi“ (34, 3 – 4). Božie slovo je vždy poučné a príhodné. Nielen pokiaľ ide o odsúdenie, ale aj v tom, čo navrhuje. Záver podobenstva o milosrdnom Samaritánovi nám totiž naznačuje, ako možno bratstvo, ktoré sa začalo pri stretnutí zoči-voči, rozšíriť aj do organizovanej starostlivosti. Všetky jeho prvky: hostinec, hostinský, peniaze, sľub informovať sa o situácii (porov. Lk 10, 34 –35) – to všetko nás núti myslieť na službu kňazov, na prácu zdravotníkov a sociálnych pracovníkov, na angažovanosť rodinných príslušníkov a dobrovoľníkov, vďaka ktorým sa v každej časti sveta dobro každý deň stavia proti zlu.

Uplynulé pandemické roky zvýšili náš pocit vďačnosti za tých, ktorí každý deň pracujú na poli zdravotnej starostlivosti a výskumu. Avšak nestačí vyjsť z tejto veľkej kolektívnej tragédie len uctením si jej hrdinov. Covid-19 podrobil túto veľkú sieť kompetencií a solidarity skúške a odhalil štrukturálne limity existujúcich systémov sociálneho zabezpečenia. Preto je potrebné, aby bola v každej krajine vďačnosť spojená s aktívnym hľadaním stratégií a zdrojov, ktoré by zaručili každému základné právo na zdravotnú starostlivosť a prístup k nej.

Samaritán hostinskému odporučil: „Staraj sa oňho“ (Lk 10, 35). Ježiš to opakuje aj každému z nás a na konci nás vyzýva: „Chod' a rob aj ty podobne!“ Ako som zdôraznil vo Fratelli tutti: „Podobenstvo nám ukazuje, s akými iniciatívami je možné nanovo vytvoriť spoločenstvo, počnúc mužmi a ženami, ktorí prijali krehkosť druhých za vlastnú a nedovolia, aby sa budovala spoločnosť, ktorá niekoho odstrkuje, ale stávajú sa blíždami, dvíhajú a rehabilitujú padnutého človeka, aby bolo dobro spoločné“ (67). V skutočnosti sme „boli stvorení pre plnosť, ktorá sa dosahuje jedine v láske“ (68), a preto si nemôžeme dovoliť byť ľahostajní voči utrpeniu.

11. februára 2023 hľadáme na lurdskú svätyňu ako na proroctvo, na lekciu, ktorú Cirkev dostala uprostred modernej doby. Nezáleží len na tom, čo funguje, a na tých, ktorí niečo produkujú. Chorí ľudia sú v skutočnosti v centre Božieho ľudu, ktorý napreduje spoločne s nimi a stáva sa tak proroctvom o ľudstve, v ktorom je každý vzácny a nikto nie je na vyradenie.

Príhovoru Panny Márie, Uzdravenia chorých, zverujem každého z vás, ktorí ste chorí; vás, ktorí sa o nich staráte v rodinách, v práci, vo výskume a v dobrovoľníckej činnosti; a vás, ktorí sa usilujete o vytváranie osobných, cirkevných a občianskych zväzkov bratstva. A všetkým zo srdca udeľujem svoje apoštolské požehnanie.

V Ríme pri sv. Jánovi v Lateráne 10. januára 2023.

FRANTIŠEK

Z talianskeho originálu Messaggio del Santo Padre Francesco per la XXXI Giornata Mondiale del Malato preložila Mária Spišiaková

Zdroj: <https://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/dokumenty-papezov/c/posolstvo-k-svetovemu-dnu-chorych-2023>